

D ó m u.

Andante.

Vglasbil *Ang. Hribar.*

Dom pre-lju-bi, dom pre-dra-gi! Za-te ser-ce mi go-ri. Za te

je in bo-de bi-lo, Dokler v per-sih mi ži-vi.

V tebi zibelka je moja
Tekla, v tebi mamica
Zláta me poljubovala
Pregorečega srcá.

Zlobnež je, kdor te pozabi,
Kdor ne ljubi te zvestó;
Ti si biser mi predragi,
V tebi vmerje se lahko.

In kdar to me bo zadélo,
Dom premili! prosim te,
V tvojem krilu da bi smelo
Počiváti mi srcé. —

Besede *R. Silvestrovc.*

Gòrska cvetica.

Zložno, mило.

Národní napev.

Oj, cve - ti - ca, Ki sa - mi - ca Tam cve - tès na gò-ri

mi; Res, da ma - la, Vendar za-la Gòrska si cve-ti-ca ti!

Ti vonjávo
In dišávo
Rajsko krog sebé puhtíš;
Ti v lepóti
In čistóti
Vsa veséla tù stojiš.

Ti v samóti
In tihóti
Se razcvétaš prelepó;
A minulo,
Se osulo
Tvoje cvéetje kmalu bó.

Tù na gòri
Koj ob zóri
Solnce te obséva žé;
O večéru
Pa v jezéru
Rósa zbíra se za-té.

Odcvetéla
Tak veséla
Tudi meni bo mladóst!
Časno mine,
Naglo zgine,
Za veseljem gré bridkóst!

Tù pomládni
Vétrec hladni
V lice tí ljubó píhlja;
Da ne vsahneš,
In omahneš,
Blagi dèž te okrepčá.

Ljubeznjíva!
Veseljíva
Zdaj se, ko imáva čas;
Kmalu bíla
Bo nemíla
Ura, da zgnbíva kràs!

Besede *Fr. S. Cimperman-ovc.*